

சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் நுண்கலையறிவு

ஆ. இராஜாத்தி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தூய வளனார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Knowledge and Fine Arts of Madhavi in Silappathikaram

A. Rajathi a, *

a Department of Tamil, St. Joseph's College (Autonomous), Tiruchirappalli-620002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
princy374u@gmail.com

Received: 31-10-2021

Revised: 11-01-2022

Accepted: 20-01-2022

Published: 28-01-2022

ABSTRACT

Silappathikaram was created by Ilango Adigal. The speciality of silappathikaram is, it is the first epic created in tamil language. Silappathikaram presents literature, music and drama(muthamizh) and thereby bringing to light the pride of Tamil language. As characters of Silappathikaram got into a lot of discussions, a doubt arises whether the characters got famous through the epic or, the epic got famous due to the characters. For instance, the chastity of Kannagi and Madhavi has been compared and subjected to many debates. Madhavi is considered to be a crucial character in Silappathikaram. Madhavi belongs to kanigayar community. She has learnt the art of dance for seven years. She has also learnt to play a musical instrument called 'yazh'. She has written two letters, thereby Silappathikaram exposed her art skills and literary knowledge. It is also known that women of kanigayar community learnt many art skills, thus exposing the literary, musical, and art skills of Tamil people.

Keywords: Silappathikaram, Madhavi, Kannagi, Art skills, Literary Knowledge

முன்னுரை

சங்க இலக்கிய காலத்தை ஒட்டி எழுந்த காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டு இக்காப்பியத்தின் காலமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சங்க இலக்கியச் சாயலுடனும், இயல், இசை, நாடகத் தன்மையுடனும், பெண்களைப் பெருமைப்படுத்தியும் இக்காப்பியம் இயற்றப்பெற்றுள்ளது. இக்காப்பிய ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் கோவலனுடன், இல்லற மகளிரான கண்ணகியையும் கணிகையர் குலத்தில் பிறந்த மாதவியையும் காப்பியத்தின் முதன்மைக் கதைமாந்தர்களாகப் படைத்துள்ளார். சங்க காலத்தில் நாற்பத்தொரு பெண்பாற் புலவர்கள் உள்ளனர். இதனை உற்று நோக்குகிற போது சங்க காலத்தில் பெண்கள் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது. சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்கள் பாடியிருப்பதும், பாணர்குலத்து மகளிர் யாழ் இசைக்கருவி வாசிப்பவர்களாகவும் இருந்துள்ளதைப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகின்றது. சங்க காலத்தை ஒட்டியே உருவான இக்காப்பியத்திலும் மாதவி என்பவள் பல் வகையான கலையறிவையும் பெற்று விளங்குகிறாள். இக்கட்டுரையில் மாதவியின் கல்வி நுண்கலையறிவுத் திறன் ஆகியன பற்றி ஆராயப்படவுள்ளன.

மாதவியின் முன்பிறப்பு நிலை

அகத்திய முனிவர், இந்திரன் மகன் சயந்தனுக்கும் தேவர் உலக நடன மங்கை ஊர்வசிக்கும் சாபம் இட்டுள்ளார். இந்தச் சாபம் நீங்குவதற்காக, இருவரும் மண்ணுலகில் சயந்தன் வேணுவாகவும்,

ஊர்வசி மாதவியாகவும் பிறந்துள்ளனர் (Manikkavasagan, 2015). மாதவியின் முன்பிறப்பினை அரங்கேற்றுக் காதையில் அறிமுகப்படுத்துகிறார் இளங்கோவடிகள். சிலப்பதிகாரத்தில், மாதவி சித்திராபதி என்னும் கணிகைக்கு மகளாகப் பிறக்கின்றாள். கணிகையர் வழக்கப்படி சித்திராபதி மாதவிக்கு ஆடற்கலையைக் கற்றுக்கொடுக்க விரும்புகிறாள். மாதவி, ஐந்தாவது வயதில் ஆடற்கலையைக் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கி பன்னிரண்டாவது வயதில் நிறைவு செய்து சோழ மன்னன் முன் அரங்கேற்றம் செய்கிறாள்.

தொல்காப்பியத்தில் பரத்தமை

காமக்கிழத்தியர், காதற் பரத்தையர், சேரிப்பரத்தையர் போன்ற பெண்கள் இருந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது. இல்லறம் நடத்தாமல் தலைவனின் விருப்பத்திற்கு வாழ்பவர்களாகப் பார்க்க முடிகின்றது.

யாரையும் நயவா இயல்பிற் சிறந்த

சேரிப் பரத்தையர் மகளிராகிக்

காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்

எனத் தொல்காப்பியர் உரைக்கின்றார் (Govindaraja Mudaliar, 1998). பரத்தையர் என்பவர்கள் இல்லற மகளிர் அல்ல. தலைவனுக்காக வாழ்ந்ததாகப் பார்க்கமுடிகிறது. தலைவனுக்கு, தலைவியினால் கிடைக்கும் இல்லற இன்பத்தை விட்டு, புறத்திலே கிடைக்கின்ற இன்பத்திலே ஒன்றுதான் இந்தப் பரத்தையர்கள் அளிக்கும் இன்பமாகும். இந்நிகழ்வுகள் சங்க மருதத்திணைப் பாடல்களில் காணக்கிடக்கின்றன. சங்க இலக்கிய காலத்தில் பொது மகளிர், என்று அழைக்கப்படுகின்ற இனம் “விலைமகளிராகக்” கருதப்படவில்லை. பரத்தமை என்பது இல்லறத்திற்குப் புறம்பான ஒரு வாழ்க்கை முறையாகக் கருதப்பட்டுள்ளது (Murugan, 2012). இவர்கள் வழியில் வந்த குலம்தான் கணிகையர் குலமாகும். கணிகையர் குலத்தில் பிறந்தவள் மாதவி. மாதவியின் குலத்தையும் அவளின் புலமையையும் அழகையும் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்தில் பதிவுசெய்கிறார். பரத்தையர்களில் சேரிப்பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர், காதற்பரத்தையர் என அழைக்கப்படுபவர்களும், கணிகையர், பொதுமகளிர் போன்ற நிலையில் வாழ்ந்துள்ள மகளிர் போன்றோரும் போற்றத்தக்கவர்கள் என்று கருதுவதற்கு மனம் துணிய வில்லை. அதனால் தான் என்னவோ இளங்கோவடிகள் இக்காப்பியத்தின் மூலமாகப் பரத்தை ஒழிப்புக்கு வித்திட்டுள்ளார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மாதவியின் கலைப் பயிற்சி

புலமைப்பெற்ற ஆடற்கலையில் வல்லவனாகவும் நூலறிவு பெற்றவனாகவும், இசையில் வல்லவனாகவும் திகழ்ந்த ஆசான் ஒருவனிடம் மாதவி நாட்டியம் கற்றுக்கொள்கிறாள். மாதவிக்கு மத்தள வித்தகன், வேயங்குழல் வாசிப்பவன், யாழ் வாசிப்பவன் ஆசிரியர்களாக இருந்துள்ளனர். சிறப்பு வாய்ந்த கலை ஆசிரியர்கள் இருந்துள்ளதாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். மாதவி தனக்கான கலை அறிவை இத்தகைய ஆசிரியர்களிடம் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு அரங்கேற்ற நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. சோழ வேந்தன் முன்னிலையில் நடக்கின்ற கலை விழா இது. மிகப் பெரும் விழாவாக இதனை இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

அரங்கேற்ற விழா

கணிகையர்கள் ஆடல் பயிற்சியைப் கற்றுக்கொள்ளுவது, அவர்களுக்கான குலத் தொழிலாக இருந்துள்ளன. கலையினைப் பயில்வதும், பெரும் செல்வ வளமிக்க குடிகளையும், வேந்தர்களையும் மகிழ்ச்சி படுத்துவதும் கணிகையர்களுக்கான தொழிலாகக் காண முடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தில், சமுதாய நிலை இவ்வாறாக அமைந்துள்ளது. மாதவியின் அரங்கேற்ற நிகழ்வு வெகு சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது. மாதவி நடனம் ஆடுவதற்கு முன்பே அங்கு தலைக்கோல் என்பதும் கொண்டு வரப்படுகின்றது. தலைக்கோலின் சிறப்பையும் அடிகள் எடுத்துரைத்துள்ளார். அரசன் புகழ்பெற்ற பகையரசர்களுடன் போரிட்டு, அவர்களைப் புறமுதுகிட்டு ஓடச்செய்து தோற்று ஓடிய

அரசர்களிடம் பறித்த வெண்கொற்றக் குடையின் பிடிகளில் உள்ள கணுக்களில் நவ மணிகளைப் பதிப்பர். கணுக்களுக்கு நடுவில் பொன் தகடுகளால் பூண் அமைப்பர். நாட்டை ஆளும் வேந்தனின் வெண்குடை அமைந்திருக்கும் அரண்மனையில் இந்திரன் மகன் சயந்தனாக விளங்குக என வைத்து அதற்கு வழிபாடு செய்வர். புண்ணிய நதிகளிலிருந்து புனித நீர் கொண்டு வந்து அதனை நீராட்டி நறுமண மலர் மாலை சூட்டி, யானையின் மீது வைத்து அரசரும் அவருடன் ஐம்பெருங்குழுவினரும் ஊர்வலமாகக் கொண்டு வருவர். அவற்றை முது பெரும் கவிஞர் கையில் கொடுக்க அவன் அத்தலைக்கோலை நாடக அரங்கில் கூடியுள்ள அவையோருக்கு முன்பாக வைப்பான். இவ்வாறு மாதவியின் நாடக அரங்கிலும் தலைக்கோல் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. மாதவி ஆடல் சிறப்பை இளங்கோ இவ்வாறாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

குழல் வழி நின்றது யாதே, யாழ்வழித்

தண்ணுமை நின்றது தகவே, தண்ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழவே, முழவோடு

கூடி நின்று இசைத்தது ஆமந்திரிகை

எனக் கூறுகிறார் (Manikkavasagan, 2015). குழல் இசையோடு கூடி, யாழிசையும், யாழ் இசைக்கு ஏற்ப மத்தள ஒலியும் வர, மத்தள ஒலிக்கு ஈடு கொடுக்கும் வண்ணம் மேளம் ஒலிக்க, மேள ஒலிக்கு ஏற்ப ஆமந்திரிகை எனும் இடக்கை வாத்தியமும் இன்னிசையைக் கூட்டியது. இடக்கை வாத்திய இசையோடு மற்ற வாத்தியங்களின் இசையும் சுதி பேதம் இன்றிப் பருத்தும் நிழலும் போல ஒன்றாய்ப் பொருந்தி இசை எழுப்ப ஒரு தாளத்திற்குப் இரண்டு பற்றாகப், பஞ்ச தாளத்திற்கும் கூத்து நூலில் கூறியவாறு பதினோரு வகையான ஆடல்களையும் ஆடினார். இந்தக் கூத்தை அந்தரக்கொட்டு என்றும் முகம் என்றும் கூறுகிறார் இளங்கோ. அதாவது நடனத்தின் தொடக்க நிகழ்வு ஆகும். மேலும் பாலைப் பண்ணின் வாசிப்புக்கும் ஆடினார். நாட்டியம் ஆடுகின்ற பெண்ணிற்கு அந்நாட்டு வழக்கத்தின்படி மன்னன் பரிசு அறிவிக்கும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது.

தலைக்கோல் எய்தித் தலை அரங்கு ஏறி

விதி முறைக் கொள்கையின் ஆயிரத்து எண் கழஞ்சு

ஒரு முறையாகப் பெற்றனள் (Manikkavasagan, 2015)

நாட்டிய நன்னூல் காட்டிய முறைகளை ஆடிமுடித்தவுடன், நிகழ்ச்சியைக் கண்டு களித்த சோழ மன்னன் அந்த நாட்டின் வழக்கப்படி மாதவிக்குப் பச்சை மாலையும், தலைக்கோல் பட்டமும், ஆயிரத்து எட்டு கழஞ்சுப் பொன்னும் பரிசாகத்தர மாதவி பெற்றாள். கழஞ்சு என்பது நிறுத்தலளவையில் இடம்பெறுவதாகும். ஒரு கழஞ்சு என்பது 5.1கி என்பதாகும். ஆயிரத்து எட்டு கழஞ்சு என்பது ஐந்து கிலோ பொன் அளவைக் குறிக்கிறது.

இதன் மூலமாகக் கணிகையர்கள் தங்களுக்கான ஒரு நாளைக்கான விலை மதிப்பைப் பெறுகின்றனர். அரசன் அவர்களுக்கான விலையை நிர்ணயம் செய்துள்ளதையும் பார்க்கின்ற பொழுது அந்தக்காலத்தில் கணிகையர்களின் வாழ்வியலை அறியமுடிகின்றது. அரசன் பரிசாகக் கொடுத்த பச்சை மாலையை முதுகு கூன் விழுந்த பெண்ணொருத்தி, புகார் நகரத்தில் இளைஞர்கள் கூடியுள்ள தெருவில் விற்கிறாள். அந்த மாலைக்குரிய விலையைக் கொடுத்துக் கோவலன் வாங்குகிறான். பிறகு அவளின் பின்னே மாதவியை அடைகிறான். மாதவியுடன் கூடி இன்புற்றுருக்கிறான் கோவலன். கணிகையரின் ஆடற்கலை மூலமாகக் கிடைக்கின்ற வாழ்வாகக் கருதமுடிகிறது. கணிகை என்பவள் செல்வந்தர்களுக்கு உரியவள் என்றும் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது.

நாட்டிய கலையரசி மாதவி

மாதவியின் ஆடற்கலையறிவை அரங்கேற்றுக் காதையில் கூறிய இளங்கோ, கடலாடு காதையிலும் அவளின் ஆடல் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றார். பொது மக்களுக்கும் கணிகையர்கள்

ஆடற்கலையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதனைப் பொதுவியல் என அழைப்பர். புகார் நகரத்தில் இந்திர விழா கொண்டாடுகின்ற மரபு வருகிறது. இவ்விழா மிகப்பெரும் விழாவாக நடைபெற்றுள்ளது. இந்திர விழாவில் மாதவியின் நடனமும் இடம்பெறுகிறதைக் காண முடிகின்றது. இந்திர விழவைக் கண்பதற்கு, வித்தியாதர வீரன் தன் காதலியை அழைத்து வருகிறான். வித்தியாதரன் மாதவியின் ஆடல் சிறப்பினை விவரித்துத் தன் காதலிக்கு எடுத்துரைத்தும் அவள் தான் மாதவி என்றும் காட்டுகிறான். சிவன், திருமால், முருகன், திருமகள், கொற்றவை முதலிய கடவுள்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்களின் வெற்றிக்களிப்பில் கூத்து ஆடியுள்ளதை அவர்களின் புராணக்கதைகள் வழி அறிகிறோம்.

அவர்கள் ஆடிய கூத்துக் கலையெல்லாம் மாதவி இந்திர விழாவில் ஆடுகிறாள். திரிபுரத்தை அழிக்க வேண்டும் என தேவர்கள் கேட்டபொழுது, வாசுகியை நாணாகவும், மேருவை வில்லாகவும் கொண்டு எரிதழல் அம்பு ஒன்றைப் பொருத்திய இறைவன், தன் சிரிப்பாலே திரிபுரத்தை எரிக்க, இறைவி ஒருபுறம் ஒதுங்கி நிற்கவும், திரிபுரத்தை எரித்த வெற்றிக் களிப்பில் ஆடிய கூத்து,

எரிமுகம் பேர் அம்பு ஏவல் கேட்ப

உமையவள் ஒரு திறன் ஆக ஒங்கிய

இமையவன் ஆடிய கொடுகட்டி ஆடலும்

என்பதாகும் (Manikkavasagan, 2015). மேலும், பாண்டரங்கம் ஆடலும், கம்சனின் வஞ்சனையிலிருந்து மீள்வதற்கு, கண்ணன் ஆடிய ஆட்டங்களான அல்லியத் தொகுதியும், மற்போர் கூத்தும், முருகன் ஆடிய துடிக் கூத்தும், குடைக் கூத்தும், மாயோன் வாணாசுரனுடைய நகரில் சென்று, மூவுலகையும் அளந்த போது மண்ணாலும் பொன்னாலும் ஆன குடங்களைக் கொண்டு ஆடிய குடக்கூத்தும், ஆண் தன்மை இழந்து பெண்மைக் கோலத்துடன் மன்மதன் ஆடிய பேடிக் கூத்தும், துர்க்கை அசுரர்களை அழித்து ஆடிய மரக்கால் கூத்தும், திருமகள் ஆடிய கொல்லிப் பாவைக் கூத்தும், இந்திராணி உழவர்கள் குலத்துக் கடைசியர் வடிவம் கொண்டு ஆடிய கடையக் கூத்தும் ஆகிய பதினோரு வகை கூத்துகளும், அதற்கு ஏற்ற பாட்டுடன் விதிமுறை பிசகாது, மாதவி ஆடிப் பாடிக் காட்டுவதைக் கண்டுகளிக்குமாறு வித்தியாதர வீரன் தன் காதலியிடம் உரைக்கிறான் (Manikkavasagan, 2015). இறைவன் ஆடிய கூத்துக்களை எல்லாம் மாதவி இந்திர விழாவில் ஆடியுள்ளாள். இவளின் கலைத்திறனைத் தேவர்களும் கண்டு களித்ததாக அடிகள் உரைக்கின்றார். இத்தனை கூத்துக்களையும் ஆடிய மாதவியைக் கலைகளின் அரசி எனப் போற்றிப் புகழலாம்.

மாதவி யாழ் இசைக்கருவியை வாசித்தாள்

இந்திர விழா இருபத்து எட்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. விழாவின் முடிவில் கொடியிறக்கமும் நடந்தது. இந்திர விழா முடிந்தவுடன் முழுநிலாக் காலத்தில் கடற்கரைக்குச் சென்று நீராடும் மரபு இருந்தள்ளது. மாதவியும் நீராட விரும்புகிறாள். கோவலனுடன் நீராடச் சென்றாள். அங்கு நெய்தல் கடற்கரை மணலில் யாழ்வாசித்த அழகினைக் காணலாம். யாழ் மீட்டுவதில் கலைதேர்ந்த அறிவுடையவளாக மாதவி இருந்திருக்கிறாள். மாதவியின் யாழ் மணப்பெண்போல அழகுடன் இருந்தது. பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு கையுள், குறும்போக்கு என்று வகுக்கப்பட்ட எட்டு வகைக் கலை நயத்துடனும் யாழினை மீட்டி இசை எழுப்பினாள். வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என இசை வல்லார் வகுத்த எட்டு வகையான இசைக்கூத்துக்களையும் தன் யாழில் மீட்டினாள்.

கணிகையர்கள் நடனக் கலையைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாகவும், யாழ் இசைக்கருவியை மீட்டுகின்ற ஞானத்தையும் பெற்று, கல்வியிற் சிறந்து விளங்கும் கல்வி மாண்களாக இளங்கோ உரைக்கின்றார்.

கோவலன் யாழ் மீட்டுதல்

கோவலன் மாதவியிடம் காதல் கொள்ள காரணம் கோவலனுக்கு அடிப்படையில் கலையின் மீது ஆர்வம் உள்ளவனாக விளங்குகிறான். அதனாலும் அவன் மாதவியை விரும்பியிருக்கலாம். கோவலன் கடலாடச் சென்ற இடத்தில் யாழினை மீட்டுகிறான். தன் பாட்டில் கங்கையையும், காவிரியையும் பெண்களாக உருவகப்படுத்துகிறான். சோழன் கங்கை வரை போர் தொடுத்து வெற்றி வாகை தூடிக்கொண்டாலும் அவனுக்கு உரிமை உடைய காவிரி அவனை விட்டு விலகுவதில்லை. காரணம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங் கற்பென்று
அறிந்தேன் வாழி காவேரி

கற்புடையை பெண்ணின் குணம் உடையவள் காவேரி என்று பாடுகிறான் (Pulavar Arasu, 1974). நெய்தல் நிலத்து மீனவப் பெண்களின் அழகினையும் வர்ணிக்கிறான். பதிலுக்கு மாதவியும் யாழ் மீட்டுகிறான். யாழில் காவிரியின் அழகினைப் பாடுகிறான்.

மாதவி யாழ் மீட்டுகிறாள்.

ஆடல் கலையரசி யாழினை மீட்டுகிறாள். மாதவிக்கு இணையாக கோவலன் இசையில் வல்லவனா? அல்லது கோவலனுக்கு இணையாக இசையறிவுடையவள் மாதவியா? என்று வியக்க வைக்கிற அளவுக்கு இருவரின் கலைறிவும் வெளிப்படுகின்றன. மாதவி தன் கலைத் தன்மையை வெளிக்காட்டுகிறாள். கோவலன் பாடிய பாட்டிற்கு எதிர் பாட்டுப் பாடிவிடுகிறாள். மாதவி பாடிய பாட்டில்,

மருங்கு வண்டு சிறந்து ஆர்ப்ப
மணிப் பு ஆடை அது போர்த்துக்
கருங்கயல் கண் வழித்து ஒல்கி
நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்கயல் கண் விழித்து ஒல்கி
நடந்த எல்லாம் நின் கணவன்
திருந்து செங்கோல் வளையாமை
அறிந்தேன் வாழி காவேரி

(Pulavar Arasu, 1974)

என ஆற்றின் இருகரையிலும் பூக்கள் பூத்திருக்க, அவற்றில் வண்டுகள் மொய்க்கவும், இன்னிசைபாடிக் களிக்கவும், பூக்களை ஆடையாகவும் போர்த்திக் கொண்டு, மீன் போன்ற அழகான கண்களை விழித்த படி ஓடித்திரிகிற காவிரிப் பெண்ணே! நீ இவ்வாறு சுதந்திரமாக ஓடி வருவது சோழ மன்னனின் நீதி தவறாத செங்கோன்மையினாலே என்பதை நான் அறிவேன் என்று யாழினை மீட்டிக் கொண்டே பாடுகிற மாதவியின் கலை அறிவைப் போற்றலாம். மாதவியின் பாட்டின் முடிவில், தலைவன் பற்றிய செய்தி இடம்பெறுகிறது. தலைவன் முன் சொல்லிய மொழிகளை நம்பினோம், அவை பொய்யான வாக்குறுதிகளாகிவிட்டன. அவற்றைப் பொறுத்தருள்வோம் என்று கடல் தெய்வத்தின் மலரடிகளை வணங்குவோம் என்று பாடி முடிக்கின்றாள். கோவலன், மாதவியின் பாட்டில் வேறு பொருள் கொள்கிறான். தலைவன் சந்திப்பு இருப்பதாகப் பொருள் புரிந்து கொண்டு மனம் மாறுகிறது. தன் பாட்டினை ஒட்டிப் பாடவில்லை. இவள் எவர்மீதோ உள்ள நினைவு மொழிகளாக உள்ளன என்றும் தன்னை வஞ்சிப்பதாகவும் கருதிவிடுகிறான். இந்த யாழ் இசையினால் விதி

விளையாட ஆரம்பித்தது. மாதவி பற்றியிருந்த கைகளை விலக்கிக் கொண்டு பிரிந்து சென்று விடுகிறாள். கோவலன் தனியாகக் கடற்கரையிலிருந்து சென்று விடுகிறான். மீண்டும் மாதவியின் இல்லத்திற்கு வரவேயில்லை. வேனிற் காலமும் வந்துவிட்டது. மாதவி கோவலனுக்கு மடல் எழுதுகிறாள். மாதவி கோவலனுக்கு இரண்டு மடல்கள் எழுதுகிறாள். அவற்றில் முதல் மடல் இந்த நேரத்தில் எழுதியதாகும். எழுதி தனது தோழியான வசந்த மாலையிடம் கொடுத்துனுப்புகிறாள்.

மாதவி எழுதிய முதல் மடல்

நாடகத் தன்மையுடன் விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தை இன்பியல், துன்பியல் என்னும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். இதுவரையிலும் அதாவது கானல் வரி பாடல் வரை இன்பியல் பகுதி என்று பகுக்கலாம். காப்பியத்தில் இனி வரும் பகுதிகளைத் துன்பியல் சார்ந்தவையாகப் பார்க்க முடிகின்றது. மாதவிக்கும் கோவலனுக்கும் ஊடல் தொடர்ந்தது. கோவலன் பாடிய பாட்டிலும் கற்பு நிலையை உயர்த்தி பாடியுள்ளதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கற்பு நிலை என்பது பெண்களுக்கு இருப்பதாகப் பாடுகிறாள். கணிகையருக்குக் கற்பு இல்லை என்று சொல்ல வந்தானா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. கோவலனும் கற்பு நெறி வழுவியவன் தானே? சோழ மன்னன் கங்கை வரை சென்றாலும், காவேரி விடமாட்டாள் பொறுத்திருப்பாள் என்று பாடுவதாக இளங்கோ குறிப்பிட்டுள்ளார். ஊடலைத் தவிர்ப்பதற்காக மாதவி கோவலன் மீண்டும் வரவேண்டும் என்று மடல் எழுதுகிறாள். செண்பகம், மாதவி, மரு, மருக்கொழுந்து, இருவாட்சி, வெள்ளைப் பூவாகிய மல்லிகை, வெட்டிவேர் இவற்றோடு அழகிய செங்கழுநீர்ப் பூவின் நெருங்கிய இதழ்களால் தொடுக்கப்பட்டு, இன்னும் விதம் விதமான மணம் வீசும் மலர்கள் நிறைந்த மாலையின் நடுவில் முற்றிய வெள்ளைத் தாழை(தாழம்பூ) மலரின் வளைந்த மடலை தாயரிக்கின்றாள். மடலில் எழுதுவதற்குச் செண்பக மலரின் மொட்டினை எழுத்தாணியக்கிக் கொண்டாள். அந்த மடலில் எழுதிய செய்தியாவது, "இந்த உலகத்தில் உள்ள உயிரினங்கள் மகிழ்வுடன் இணை சேரும் இளவேனில் என்னும் இளவரசன் உலாவரும் காலம் இது. இளவேனில் காலத்து மாலைப்பொழுதும் வந்தது. இது போதாததென்று வானத்தில் பூரண நிலவும் வந்தது. வானத்து நிலவும் சும்மா இருப்பதில்லை. வேட்கையை அதிப்படுத்துகிறான். இந்நிலையில் கூடியவர் கொஞ்சம் பிரிந்தாலும் பிரிந்தவர் கூடியிருந்தவரை மறந்தாலும், இதுதான் சமயம் என்று, மன்மதன் மலர் அம்புகளை எய்துவிடுகிறான். அவர்களின் உயிருக்கு எமனாகிறான். இவற்றையெல்லாம் அறியாததல்ல, அதிசயமுமல்ல, என்பதை அறிக" என்று அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்குரிய இசையும், சொல்லும் ஆட்சி செய்யும் நாவால், காமத்தீ விருப்பத்தினால் மழலை மொழி பேசுவது போல் எழுதினாள். இக்கடிதம் அன்பின் கடிதமாக எழுதியுள்ளாள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியருக்குப் பசலை படரும் என்று சங்க இலக்கிய அகப்பாடலில் உரைப்பதைப் போன்று மாதவிக்கும் கோவலன் பிரிவால் பசலை நோய் ஏற்பட்டதாக அடிகள் உரைக்கின்றார். வசந்த மாலையின் மூலமாகக்கொண்டு சென்ற இந்த மடலைக் கோவலன் வாங்கவுமில்லை, படிக்கவும் இல்லை. அவள் ஒரு ஆடல் மகள் என்றும் வஞ்சனையுடன் பழகியவள் என்றும் கூறிவிடுகிறாள். முதல் மடலில் தன் காதலையும் அவன் மீது கொண்டுள்ள ஆசையையும் வெளிப்படுத்துகிறாள் (Markkapandhu Sharma, 2015).

மாதவி எழுதிய இரண்டாவது மடல்

கோவலனும் கண்ணகியும் புகார் நகரை விட்டு புறப்பட்டு விட்டனர். ஊரை விட்டே சென்று விட்டனர் என்ற செய்தி அறிந்து மாதவி மீளாத் துயரில் வீழ்ந்தாள். புறஞ்சேரி இருந்த காதையில் இரண்டாவது மடல் செய்தியைக் காண முடிகின்றது. கௌசிகன் என்னும் பார்ப்பனன் கோவலனைச் சந்திக்கிறான். கோவலனிடம் ஓலையைச் சேர்ப்பதற்காகத் தேடி அலைந்து கொடுக்கிறான். அவற்றின் செய்தியைக் கூறுகிறான். மாதவியின் துயர நிலை அறிந்து காணச்சென்றேன். அங்கு அவள், என் திருவடி வணங்கி எனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்கி அருளுக என்று கூறினாள். மாதவி தன் கைப்பட எழுதி, என் கண்ணின் மணிபோன்றவருக்குத் இத்திருமுகம் காட்டுக, என்று கூறி, மண் இலச்சினை இட்டு கொடுத்துள்ளாள். இவள் கொடுத்த கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, தீவளர்த்து வணங்கும் நான் நாடெல்லாம் சுற்றி அலைந்து திரிந்து இங்கு உன்னைக் கண்டேன் என்று கோவலனிடம்

உரைக்கின்றான். அந்த மடலை கௌசிகன் நீட்டுகிறான். கோவலன் அதனைப் பெறத் தயங்குகிறான், என்றாலும் அவனோடு கூடி வாழ்ந்த காலத்தில் அவள் கூந்தலில் பூசியிருந்த நெய் மணம், அவள் அந்த ஓலையில் வைத்திருந்த மண் இலச்சினையில் வீசுகிறது. பிறகு அந்த மடலை வேண்டாம் என்று மறுக்க மனம் வரவில்லை. பிறகு அதைக் கௌசிகனிடமிருந்து பெற்றுப் படிக்கிறான். அவற்றில்,

அடிகள் முன்னர் யான் அடி வீழ்ந்தேன்
வடியார் கிளவி மனம் கொளல் வேண்டும்
குரவர்பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு
இரவிடைக் கழிதற்கு என் பிழைப்பு அறியாது
கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

என்று எழுதியிருந்தாள் (Manikkavasagan, 2015). அதாவது தங்கள் திருவடிகள் முன் வீழ்ந்து வணங்குகிறேன் அறியாத நான் கூறும் இதைச் சற்றே கருத்தில் கொள்ள வேண்டுகிறேன். பெற்ற தாய் தந்தையருக்குப் பணிவிடை செய்யாமல், குலக்கொடியாகிய உயர்குடிப் பிறந்த கண்ணகியோடு இரவோடு இரவாக ஊரைவிட்டுப் போவதற்கு நான் என்ன தவறு செய்தேன். என்பது புரியவில்லை. என் நெஞ்சம் தவிக்கிறது. என் தவிப்பை நீக்க வேண்டுகிறேன். குறைவற்ற குணமுடைய பெரியீர் வணங்குகிறேன்” என்பதாகும். இந்த மடலில் உள்ள கருத்தைப் படித்த கோவலன் மாதவி குற்றம் அற்றவள் என்பதை அறிந்து கொள்கிறான் என்று அடிகள் பதிவிடுகிறார். இந்தக் கடிதத்தைக் கோவலன் தன் தாய் தந்தையிடம் சேர்க்கும் படி கௌசிகனிடம் கேட்டுக்கொள்கிறான். இதனால், அவர்களின் துயரம் நீங்கும் என்றும் நினைக்கிறான். காதலியின் கடிதம் பெற்றோருக்கும் பொருத்தமாக உள்ளதைக் பார்க்கின்ற போது மாதவியின் கல்விப் புலமையை நன்கு உணரமுடிகிறது. ஆனால், மாதவிக்குத் தன் மீது குற்றவுணர்வு ஏற்படுகிறது. அதனால் தான் மன்னியுங்கள் என்றும் இந்தப் பழிக்கு நான் என்ன தவறு செய்தேன் என்றும் வினவுகிறாள். செல்வந்த நிலையில் இருந்த கோவலன் ஊரை விட்டு நீங்குதல் என்பது எந்தப் பெண்ணிற்கும் ஏற்கத்தக்கதாகக் கொள்ள முடியாது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அந்தக் காலத்தில் நடந்தே பயணம் செய்ய வேண்டும். கோவலனுடம் கண்ணகியும் சென்றது எவ்வளவு துயரமான நிகழ்வு என்பதையும் பார்க்கின்ற போது மாதவியின் மனது சுக்கு நூறாக உடைந்திருக்கும். அதனால்தான் தன் மகளைத் துறவியாக ஆக்கியிருக்கிறாள்.

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரத்தில் கணிகையர்களின் வாழ்வியல் முறையை, அவர்களின் வழக்கத்தினை மாதவி என்ற பெண்ணின் வழி விளக்கப்பட்டுள்ளது. மாதவி ஆடற்கலையைக் கற்றுக் கொள்ளுதல், அரங்கேற்ற நிகழ்வு, பதினொரு கூத்து வகைகளை ஆடுதல், யாழ் வாசித்தமுறை, மடல் எழுதும் கல்விப் புலமை போன்ற நுண்கலை அறிவை இக்கட்டுரை வழி அறியமுடிகின்றன. பெண்கள் ஆடல்கலை, இசைப்பயிற்சி, எழுதும்திறன் போன்ற கலைகளைக் கற்றுள்ளார்கள். கணிகை என்ற குலம் பழந்தமிழகத்தில் இருந்துள்ளதையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைமுறையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. கணிகையர்கள் ஆடல் கலையைக் கற்று அரசர்கள் பெரும் செல்வந்தர்கள் முன்னிலையில் ஆடி, பிறரை மகிழ்ச்சிப் படுத்தும் நிலை காணப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இந்த முறை தமிழகத்தில் வழக்கில் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கணிகையர் என்ற நிலை பெண்களுக்கான வழக்கமாகப் பின்பற்றப் பட்டு வந்துள்ளது. தலைவன் ஒருவன் இல்லறத்தை விட்டு புறத்திலே இன்பத்தை விரும்பும் நிலையினால் ஏற்படுகின்ற முடிவினையும் இக்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது.

References

- Govindaraja Mudaliar, (1998) Nambi Vilakkam Agaporul, Thennindia Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
Manikkavasagan, (2015) Silappathikaram Thelivuirai, Uma Pathippakam Chennai, India.

Markkapandhu Sharma, (2015) Silappathikaram Erasanai, New Century Book House, Chennai, India.

Murugan, C.S., (2012) Varalattril Devathasigal, Shankar Pathippagam, Chennai, India.

Pulavar Arasu, (1974) Silappathikara Vacanam, South India Saiva Siddhanta Works Pub. Society, Tirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License